

вѣтарѣтъ , само доброто , което направи човѣкъ на своето отечество са не изгубва никога. Азъ познавахъ твърде много българе, които оставиха голѣми пари; а дека са дѣнаха тия пари? — Изѣдоха ги развратните имъ синове и дѣщери, распѣляха ги роднините имъ , изхарчиха ги епитропите имъ и изгубиха ги унуките имъ. Сичко, сичко е смъртно на тоя свѣтъ! (Хаджи Ничо въздъхналъ). Ахъ , щастливъ е тоя човѣкъ, който още при животѣтъ си направи нѣкое добро, щото да може самъ съ ржката си да събере плодовете отъ това добро. Който направи черкова, училище, болница и други богоугодни заведѣния , той само може да каже, че е направилъ добро нѣщо на земята за душата си, — неговото име ще да са слави во вѣки вѣковъ.

— А колко пари трѣбать, за да са направи една хубава черкова? пита стариятъ българинъ.